

Vinko Hasnek

ZLATNA REČ

Sveti Ivan Zelina,
svibanj 2020.

Mala biblioteka
»Dragutin Domjanić«
knjiga 103.

Nakladnik
Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina

Za nakladnika
Vesna Bičak - Dananić

Urednik
Dr. sc. Ivo Kalinski

Grafičko-tehnička priprema
Ivica Kukovačec,
Vector Design d.o.o., Sv. Ivan Zelina

Tisak i uvez:
Tiskara Zelina d.d.

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i
sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001063559.

ISBN: 978-953-6540-89-1

Vinko Hasnek

ZLATNA REČ

*Ljudi glediju z očimami
a Angeli z srcem*

Kazalo

Predgovor

Ivo Kalinski:

ZLATNA REČ Vinka Hasneka IX

Zlatna reč

Zlatna reč	13
Da mi tebe nije	14
Zreči!	15
Živa voda	16
Srečni žitek	17
Novi žitek	18
Pelanje	19
Duša	20
Drijeve škripi	21
Dopeljaj mi pajdaša na sprevod	22
Pot krej našeg groblja	23
Vu krivem pravcu	24
Svetleče luči	25
Zdenecova popevka	26
Letne povodnevj	27
Vu čkomine noči čula jakša od sna	28
Naš strplivi japek	29
Razčerupane šare perje	30

Svetleča lica

Svetleča lica mej zvezdami	33
Jutre vu radosnem mesecu nadelovanja	34
Pofurena zemla	35
Fkanjena zemla	36
Kak ga nesam prepoznal	37
Vu kaj si se zagledel	38
Ftice	39
Htel bi živeti	40
Sreča	41
Je li ima kaj	42
Muva	43
Sponjene želje	45
Poni mesec	46

Do konca veren Jezušu Kristušu

Do konca veren Jezušu Kristušu	49
Rože naše vu tebi	50
Pušlek rožic	51
Zmed nakovanja i kladivca	52
Bela flaka na drogu	53
Neoskvrnjena	54
Vreme se pohamile	55
Patrona za srečne pelanje	56
Nepozableno cvetje	57
Stijen goreči	58
Vali se valaju	59
Posedovati vupanje	60

Melini meleju	61
Spomenek žitka	62
Podragane hridine	63
Proščenari	64
Lampaš	65
Kak nam Bogek da	66
Zahvalna steza	67
Razdragani cajti	68
Draguvolne sebedarje	69

Predgovor

ZLATNA REČ Vinka Hasneka

Od prve objavljene zbirke *Zdroblena idila* (1995), druge *Den prije, Golubica* (2006), treće *Pregledavanje albuma* (2014) do ove četvrte *Zlatna reč* (2020) Vinko Hasnek uporno, premda s višegodišnjim razmacima, ispisuje svoju pjesničku putešestviju. Ta je putešestvija u svim dosad objavljenim zbirkama i tematski i rječotvorno jedinstvena - oblikovana leksičkim bogatstvom kajkavštine, i to onog njezina dijela koji se prije svega veže uz donjoglavnički kajkavski govor, u širem smislu uz kajkavsku jezičnu i govornu podlogu *stare moravečke župe*. Tematski se pak, kao i u prethodnim zbirkama, svodi s jedne strane na još snažnije produblјivanje poopćenih intimnih pogleda i razmišljanja (*Stara majka zdihaule/Kot i kam iti ne zna/Zagubila se*), a s druge strane još predanije marijansko/marijološkom i sakraliziranom kompleksu poetskog čina.

Ono što bi se pak moglo uočiti kao stanovita *sakralizirana novost* bilo bi upućivanje na sam stvaralački čin, naime na *Riječ (na paperu si/vlovljena/sad Te imam/REČ/ZLATNA REČ)*. Takva slična sakralizacija bude i u pjesmi *Zreči! (Zreči strplivu jasnoću/dušom srcem vdehnuti reč)*, također u mnogim drugim manje uočljivim.

Hasnekova poezija nema sonetnih formi, nema ni rime. Radi se naime o *pjesmotvornim naracijama*, o poetskim pričama u kojima manevriraju različita lirska suzvučja, bez obzira na slobodniju ili manje slobodnu formu, bez obzira

na trociklusna imenovanja pjesama unutar zbirke: *Zlatna reč, Svetleća lica. Do konca veren Jezusu Kristušu.*

U svim se ciklusima proteže opisna komunikacija, s naglašenom slikovitosti, ponekad s više, ponekad s manje afektivnosti, ponekad s više, ponekad s manje uznositosti (*Žeđen/kak žarka pustinja vu pesku/duša popevke želna*).

Iako je primijetiti da su mnoge pjesme motivacijom, tematikom i stilski „reciklirane” - valjda zato što one ispisane prije nisu obuhvatile sve one podatke koji su zamišljeni a nisu zbog nekih razloga ostvareni, isto je tako pohvalno sve ono što u svakom obliku donosi novinu kako je naprimjer u pjesmi *Muva (Muva/Sedim na postele/Več sam tri slojžil na pod/I nova atakera na komodu iza veckerice/Prešpancerala čes popevke/Vidim ju vu psihe)*.

Moglo bi se reći da općenito ovakva tipizacija autorova kajkavskog pjesništva, kao i suvremenog kajkavskog pjesništva uopće, osim svojeg statusa nastoji potaknuti i duh vremena u kojem živi - počesto životareći u društvenom kontekstu više kao simpatičan montažni mural a manje kao realan stvaralački život - što uopće ne znači da je na pogrešnom putu. Naprotiv! Bez pretenzije za kreativnim visinama između fizičkog i mentalnog položaja na području umjetnosti riječi, autor će jednakim marom nastojati dohvatiti svoje istinsko stvaralačko i simboličko mjesto.

Ivo Kalinski

Zlatna reč

Zlatna reč

*V*lovil sam Te!
vlovil sam Te!

Sela je
Zagrizla si gruntnu vudicu
pitaš me za sponjenu želju
Ti si zebrana želja

Vutefteril sam Te na paper
na paperu si
vlovljena
sad Te imam

REČ
ZLATNA REČ

Da mi tebe nije

Žeđen

kak žarka pustinja vu pesku
duša popevke želna
vu dogemi zimskemi cajti
gda vane zdeni veter smica
z svržmi kočil po hižnem zidu
a mi sme bili napeta vuha

Žeđen
sceden
da mi Tebe nije

Žeđen
sok grojzda sceden
da mi Tebe nije

Zdaj nas nove nebe grije
zdaj nas nove nebe grije.

Zreči!

*Z*reči strplivu molitvenu jasnoču
dušom sercem vdehnuti reč
dašek ljubavi donesti
jasnoču govorenja
blagem dahem po zemle

I cujzeki pred rudem kaskaju
i telek popleče blaščetu pud nogami

Čerlena lopta na obzorju stoji
pokošene sence ledične diši
Molitel nodi zaraščenu ranu

Vuskladena reč odleprša mladeletešnem obedu
kak lahorek z blagem dahem po zemle.

Živa voda

Tepati

rad imeti
fanja bistra voda
vu steklu
kak na zviranjku
orosila se
drobne kristaliče
kak da sipi

Vu kupice
dvije točkice kak dva okeca
sredi slatki balončić

Gledimo se
zememo se
ishajamo z vode i duha
zapometimo tepanje
nodimo se
pijeme živu vodu.

Srečni žitek

Srečni žitek:

lepa milostiva reč
obložena čkomina
poštivanje dogovarjanje
poslušanje njegovoga gruntanja

Mirne prijetanje
novega gruntanja.

Novi žitek

*V*u svetu ljubavi
zemalska stvorenja
pratiju ljudska zagađenja

Za jezero milijardi let
bode sprhla
obrnula bode se
prevrnula
prekupitnula

Vu novem svetlu znovič bude se obgrela
vu nove ljubavi
več nebu brige
nit kaštige
zemplani
vu nove žitke
idu.

Pelanje

*P*elam se

Starem poznatem putem
Vu gruntanju negdašnje hižice
Gledim stara polja senokoše

Serce razgalile se
Kulike puot
Preputuval ž nim
Bezбриžne
Gledel dvorišča, gledel ljude

Zestajal blage na pašu i z paše
Zestajal školu
Pustim soze radosti na volu
Lefko bezбриžno peljam se
Poslušam vugodne popevke
Nevugodne vesti z sveta čujem
Nikam nejdem
Peljam se.

Duša

Međaši i šuma glediju te
Kola pona idu krej tebe

Konjeki rastegnuli se
kak dogi i kak široki
duša sedi na koli
smiri se serce
Nemaš kam!

Drijeve škripi

*P*o glasnoče
Po jasnoče
Dreve ruši se
A neje se zrušile
Škripi, a vetra ni

Kante pelam demom
Na naše mekote
Šume stojiju usuvički
Stara majka zdihavle
Kot i kam iti ne zna
Zagubila se

Dopeljaj mi pajdaša na sprevid

Ob petnajste vure

Tot komora steklena stjena
Odar, ljes zamečen z vjencima i cvetjem
Zamečen slovima, zamečen rečima,
Zamečen ljudima.

Pokojnik živ živcat na svojem sprevidu
Držal vse pod kontrolu
Z pajdašima kak za cajte aktivnoga življenja

Senj smrti našel nega to noč
Vu te stare komorice
Vu tere imel gosti gda se ženil

Stuji i gledi prema jugu
Komorica pregrađena steklenom stjenom
Krej nega vu hiži neki nepoznati ljudi
Slike obraza pokušava pokušava rezebrati
Premeče vu glavi

Cvetje zametane z venci
Spodi tega nešče nagleda se
Pogled zastre človek z črnem škrakem
Spremekne z jednoga kraja na drugi
Čez stakleni zid ljudi glediju
Vu senje pregrađene komorice

Trapjenje, odgonetavanje, pretrgne glas
Telefon zove
Dopeljajte mi pajdaša na sprevid negdo veli
Denes op petnajste vure
Vu ov grad popevki i KAJA
Pomoli se
Spusti slušalicu
Ništ ne govori

Pot krej našeg groblja

vsaki pot gda ga zalovi kesna vura
vrača se demon krej našega groblja
vu segurnosti pelja se kraj našega groblja

enda vuseti da ja nekaj želim ž nim
pogled zdigne vu retrovizor
ozbilnoga brončanoga obraza
na zajnem zicu mojega auta sedi

tak skupa peljamo se
po naše zemlice čez gorje

brončani me preveze preko mosta du šume
pri stare hraste prijje međe
zahvalom zide vun
vu glave odnese me demon
vu kmične tejne brez sna
skupa obračamo se vu postelev

vu nami stara sejna
zbudi se
jutarnje sončece čez obluk.

Vu krivem pravcu

Počel

Popletati stezom
Na tuđu zemlu
Maček zišel na stol z tenera

Šiba me pogladi po licu
Trn zakopči rukav
Drugi vleče kabanicu vu zrak

Spušča se mrak
Vu doline obločeci svetliju

Okolo sebe obrnem se
Zmislim se pokojnika
Čija je ovo zemla

Vjeter me
Pretrgne

Maček zišel na stol s tenera
Vu krivem pravcu
Odišle vse

Svetleče luči

*M*rakem svetliju

Za luctve plamtiju

Jena balta teše

Železne roke po svetu vudiraju

Noseči plaven zdržavaju

Stesana luč čaka prižigača

Noseću roku

Za gureči plaven

Železne roke svetom vudiraju

Zemlena prašina vu pepele pepeli se

Goreča svetla tancaju

Jena roka zdiže svetleču luč

Sekire čepliju, čepliju, čepliju

Svetleče luči prtiju, prtiju, prtiju

Naš žitek, naša nada odhaja vu gliblinu

Človečanstve vu roka drži svoju sudbinu

Žarke svetleče luči po svetu svetliju

Železne roke vudiraju

Vudiraju

Zdenecova popevka

*Z*dene zime

okoknjeni tragi vu blatu
stiščeni vu zemlu
okulu našega staroga zdenca

Človek snima ftičekovu popevku
zdenec slika nebe
vnoga duša nutre

Dečkarinec
glavu nagnul
kričeči glas zgublen
vu gliboke tamnine

Povrneni cajt čkomine
k njemu znutra nazaj
Oblejal dušu
vutažil serce

Raslinje zarasle naš život
dečak je zdencuva jeka
ništ drugo

Tje lete
školarci naše škole dospomenuli
spomenek na blage
spomenek na trage
spomenek na žitek

Vnoga duša vutažila žeju
vnoga duša
zablesnula se: pločica natpis i popevka.

Letne povodnevje

*B*regi dišeju

Kak i husta diše
Pokošene sence diši
Letne povodnevje sprešle
Razruvale pote
Zglodale gliboki vodotok

K tomu se preprečil zrušeni jablan

Melinske kole brez vode
Melini začkomeli
Poti presečeni
Zaprega ne more dalje

Z breguf žile se otprle
Tečali
Voda
Prema našem domu

Zestavili se cajti
Vu kotu stišnjena deca
Glediju durcug
Napuhani oblaki putujeju
Na jug
Nas zestavile naše brige
Dosenjanji senji

O, srečna i dugovječna ljubavi.

Vu čkomine noči čula jakša od sna

*Z*alajani hropec
čkomina
zorja poišče žitek.
Snočkanja pozabljena odprta vrata
Vu glavu ga pritišče.
Klincu dvorišče i put nagleda čez obluke
slike družinskoga spomenka prehajale
polek njegve hiže
kak i babičina priča
z kravicami prti senjaka
vu meter gliboki sneg.
Na sana brez truge prepeljali se
trupci pokriti z belom plahtom
dečeca vu oči frlojba slika
čez naše dvorišče
polek naše hiže
polek čkomečije zidov
voda vu zdencu
zdržava neiziskane dane
vu nočne čkomine čula ne daju
vusnuti senju.

Naš strplivi japek

*V*saki den odhajali
Od hižice zuran
Staroga japeka z betegem
Vu posteले samoga ostavlali

Japek!
Kak ste zbavili cajte samine?
Pajdaš japek ima strplenja
Za cajt
Napravil pericu na obrazu
Souzu na licu
Zdigel roku
Zamahnul
Nesam sam, rekel je
Pogledal se vu psihi
I nestal.

Razčrupane šare perje

*P*opeljal se z polja na breg
vu sunčane nedelne jutre
vuz opuštajuču stezu, prema šume

razbrušeni lasi na vetru šumenjaku

Samer lepota
razbarušenoga šaruga perja
puščana sredi domače steze.

Svetleča lica

Svetleča lica mej zvezdami

*L*ažmirel

vupustil se
žmahne vu naslonjaču
Vsakojaka lica dohajala i prehajala
mlada i nasmejana
vsake lice svoje fele
bijela i glatka i čista
rudlavi lasi i vedre oči

Človeku dojde vsakumu
Pušlek kušlecuv pritisnuti na lice

Zvezdane nebe
Žarke svetleče lučice
Prebraja
Prešel paradižum.
Lefkek kak perce
žive živcate rože
cvetem po našem polju

Vedrina se zgasila
ostala praznina
zaspal človek vu naslonjaču.

Za poniznost trijeba imeti reč.

Če češ biti jak, močen
i pobednik budi ponizen.

Ljudi glediju z očimami
a Angeli z sercem.

Jutre vu radosnem mesecu nadelovanja

Cela zemla

Kak hiža obložena debelem stiropolem
Vu bele farbe
Potek zaleden
Z nevidečega oblaka veter sneg prislagnival
Voda pretekala ispod leda
Vrbe i jalše
Pri raspele pot othajal od poteka
Dupli zavoј drugi vu leve spinal pri bregu
Iza mene moje sele
Dom, stanica, škola i raspele
Pri zajne hiži negdo obrnul glavu vu dvorišče
Moju staru glavu

Stara majka plakala se
Vu bele vrbe
Vu potek zaleden

Pofurena zemla

*S*vetleči posvet visi nad zemlu
lističje hišče svržovje
vu mjelku zemlu crnicu
raslinje po zemle
brez reda trseke jemle

vu lubavi rasteju popevke
drobne kamenje vu zemle
stijene zdižeju vun

Protuletje zove toplinu na zemlu
kukavica došla na zelenu šumu
protuletje protuletje zemla cvete
vočkicem listeki razvijaju se
pope popaju
njim se vun žuri, njim se vun žuri
a mraz furi, furi i furi

Mjelka zemla kosti oblaže
brez prazne ambalaže
masnica štihaču prijemle
piješčanka vodu pije
človeček spitava kaj je čije

A mene nije
a mene nije

Fkanjena zemla

*S*uma nigdar nije sama
pot kola čaka
Ja idem. Ti ideš.

Trava se vija na vetru
belzebubu brusiju kose
Ja idem. Ti ideš.

Bregi postojano stojiju
dišeju
pokojnikova duša ne da se van
sprevodnik zgovarja nečije ime
Ja idem. Ti ideš

Vsaki naš pot spinja se
i spušča
lapor smica blate
smrzavica te oblokava
Ja idem. Ti ideš.

Otpuerta vrata nagledavaju se
za onemi ki su zaostali
sprevodnikov niodkud tuliko
Ja idem. Ti ideš.

Zemla nas prearja
fkanjena zemlica
Ja bi još da idem.
Ti bi još da idem.
Vu nami molitva.

Kak ga nesam prepoznal

*O*f striček na krovu leži
Vu roke lončićek drži
Ober nega drugi sriček
Vubiral cvetje po našem polju
Božje reči presađival z predikalnice
Prenašal vutehu i nadu
Gda nas žmefkoča tiskala vu zemlu

A striček kaj stoji
Z jenom rokom platno drži
Drugu zdigel vu zrak
Dadi!
To ti je tvoj pradjed
Ki drži odoru naše hrvatske vrste
To ti je naša hrvatska zastava
O da sad znam
Dobre kaj si me setil

Curica se smeje
To je tvoja teca
Ta ka ima šal na glave
I črlenu jaknu
Na slike mejša nek ti sad

Ovaj dečec na slike male vekši
Ki igra vu vusnu ramuniku
Tvoj je japek

Bože, kak ga nesam prepoznal.

Vu kaj si se zagledel

Glediš vu tu sliku kak da si zanemel
ljudi se zabavljaju
Kakve želje imaš?
Kakve planove imaš?

Oprosti dej da vidim kaj ti to glediš
vu kaj si se zakopal

Kakve cvetje? To su velebitske degenije
neje čude kaj si se tak jake zagledel

Nenametljiva toplina
jagodice na ličeku ispupčene
nosek podignut
bradica smeje skup žnim
iskreni ženski osmeh pun pouzdanja
vusnice širem raširene
svaki zubek za sebe smeje se
svetli se čista koža lica
Čije lice?

Ftice

*N*a tem zemlenem potu
komin ftajil se
dreve poca

Oblaki plavaju i brodi plavaju
vu deždu ljudi
vu soncu ljudi

Letna doba dohajaju i othajaju
cele lete paščiju se ptice selice

Po potu i kraju lečeju se pilari z banzeki
gledi nas zdena zima
šuma spominja listje z bukovoga i hrastovoga dreva
mlade dišeče degenije keliju nam moždane

žitek spitava za peneze
letna doba dohajaju i odhajaju
cije lete ftice selice
na tem našem zemlenem potu
Ftice.

Htel bi živeti

*H*tel sem živeti
stvarati
družiti se
lubiti vse
htel sem biti koristen
potpirati dobre namere
radost z vsemi veseliti
žalost vu žalosti podeliti
prednevati i popevati
svoju misel zreči
sanjariti
smejati bi se htel

Ljudem dodvarati dobrim delima
znalaziti nove olakšice žitka
vsakojake savete poslušati
koješta kušati
dobre od lošega razlučiti
kaj je smeti, kaj nije smeti
prizival k sebi vse
z semi družiti se
htel z radošču žitka biti
htel potomstve na svetu imeti

z stola gledela me rumena božičnica jabuka
otišel sem vu popevku i vekovečni žitek.

Sreča

*S*reča i nesreča su ljudi
Sreču trijeba zbuditi

Sreču trijeba iskati
Za sreču se trijeba postarati
Sreču trijeba vloviti
Z srečom trijeba šparati
Srečom se nesme harati
Sreču trijeba moliti
Sreča su drage vuspomene
Sreču nesmeš srditi
Za sreču trijeba hoditi
Za svoju sreču
Sreču trijeba drugumu privušiti

Sreča
poniznost skromnost
sreča vu dobrem dnevnem rasporedu
sreča nije sebična
sreča človeka je vu drugome človeku
Gda je znaš svoje mesto za stolem
Sreča je dihati čisti zrak
Mir vu cajtnem vremenu

Je li ima kaj

*L*epe je imeti svoje roditelje
Lepe je imeti svojo staru hižu
Lepe je imeti svoj falačec zemle
Lepe je imeti bezbrižne detinstve
Lepe se je vračati z dalkoga pota
Gda se imaš kam vrnuti
Gda znaš da te pri domu čaka družina
Zavičaj, orsag, lublena domovina

Lepa je poniznost i skromnost
I ljudi ki te hočeju prijeti

Je li ima kaj fanješega?
Je li ima kaj spametnešega?
Je li ima kaj plemenitešega?
Je li ima kaj vugodnešega?

Nek donesti na svet žive biče
Je li ima kaj plemenitešega?
Nek zasaditi dreve lubavi na zemlje
Je li ima kaj vugodnešega
Nek gda te popevka vu srcu podraga

Pušlek cvetja darovati
Oproštajni kušlec pritisnuti
Reč fale zreči
Je li ima kaj vuzvišenešoga?

Muva

*L*etna doba velikomešni mesec
Vune žega žge
Oblokna krila otvržnjena roleta spuščana
Firunge rastegnute
Od žege i vročine popoldnevni otpočivek
Nekaj mi hodi po nosu
Nelagodne špancera po licu
Čes čele vu lasi
Vugodni otpočivek sklapa oči
Mašem kak da se hoću razladiti
Prebronjđala je od firunge prema vurmardu
Muva
Hiščem pogledem
Okrenem na desne plečne
Slatki vumor sklapa kapke
Krouži okolo lica
Zaletava vu nosnu šuplinu
Htela bi zajti vu vusta
Enda krej vuha prebila je zvučni zid
Brunjđi oko glave
Zdigla se z zmužlanoga gujna
Fpičila me ober prstov desne noge
Zdigel sem levu petu, primeravam
Vusetim zašla je mej lasi
Muva
Sedim na posteale
Več sem tri slojžil na pod
I nova atakera na komodu iza vekerice
Prešpancerala čes popevke
Vidim ju vu psihe.

Po starem lajdinu pregledava neke naslove:

„Republika“,

„Časopis Kaj“,

„Časopis za intelektualna i duhovna pitanja“,

„Kruh Nebeski“, „Nemir podvornika Szerbe“,

„Sokovi od svježeg voća i povrća“,

„Zdroblena idila“, „Štunderanja i zapisi“,

„Zdrava probava“,

„Natrag k zemle“,

„Veliki znak“,

„Osamnajsti recital Josip Ozimec došel bum v Bistricu“

Gda sem ove napisal

Zdigel sam roletu rasprel firungu

I pokazal pot kot more ziti

Muva

Eh, muva.

Sponjene želje

*M*isel preganja žitek

Pritišče glavu vu zid

Jena želja zrodila pone želja

Znak dati kak

Z rečju ziti vun

Želje, želje

Znovič z hiže oženiti

Na svojem lesu čavle zabiti

Vu komorice na posteले zdehnuti

Veliš mi škrlak na glavu deti

Kak još sme vu cirkve

Posvet rasvetlil pomet

Senj komorice i nepozablene i prazne posteले

Nadeluvali nam žitek i veselje

Zahvalili človeku za sponjene želje.

Poni mesec

Cajti slavlja

Popevke prelevaju vu nas
Kak svetleče farbe bleskaju se
Vu očima nam ogenj
Ožarena lica ozbilnost
Vu cajtu gozbenog veselja
Vsi skup jeni do drugih

Radost zadovoljština pone serce
Komu darovati okruglu mesečinu?
Komu darovati poni mesec?
Svetlost vu se zeti

Vune spelavaju se ljudi
Vu nami čkomina kleči.

*Do konca veren
Jezušu Kristušu*

Do konca veren Jezušu Kristušu

Dečaki čakaju pred vrati
cirkveni veronauk
špinčiju se
praviju važni
premeščaju z čela kolone na začelje
zadirktivaju
bockaju
gneteju se

Ki bili vu sredine
našli se prvi za cirkvu
mej tem tega dekile zideju vun
verovučitel zide zajni
dečaki se primirili
dva po dva
jeden iza drugoga

Muder prefrigan gospon verovučitel
prešel vse verske i svetovne škole žitka
govoril četri jezike
od bivšeg orsaga dobil
ponudu za atašeja vu strane orsage
vse to odbil
ostal veren do konca
gosponu našemu Jezušu Kristušu

Rože naše vu tebi

Rože naše vu tebi
mi po svetu:
pobirame, pospravlame ščehane svržičke
raskolene naprluščene cepanice
vu žmevkoče čkomine samine.
Klečim prigiblem
drvovje mečem pepel snimlem.
Poslušam kak
dumi, šumi, grmi,
nada me draga
veter šalaporkami nabija
po žlebnaki tambura
čes žlebe preceđa vodu.

Poslušam zjutra
kokotiček popeva
sveta vodica po nami se zleva
čez obločec nagledam prognozu.
Ščiple me gruntanje
gda se bode dežd pretvoril vu snežek
gda bode kamen omekšal
gda bode led rastopil sunce
gda bode s kamena zrased cvet.

Rože naše vu Tebi.

Pušlek rožic

Čele po cvetju

mrmlice za medom na stol
šršan pod svetleču lampu

Morske struje hiščeju
plastiku i plastični odpad
kultura hišče zastavu
hišče se detela s četri lista
morjem spreplečeju se morske struje
kolne vode plavaju po Tvojem
morju Gospone
polsko cvetje vu sercu cvete
kušleci i pušleki spuščaju se vu zemlu

voda lefko zašlupava obalne hridine
pušlek rožic plava po morju.

Zmed nakovanja i kladvca

*D*urame zmed posla i hrane
Ljudi Boga
Vjere i penez
Kak ti
Zmed nakovanja i kladvca
Nigdar dosti dober
Da bi vsem vugodil
Sluga mej svojemi rojenemi.

Pratiju nas slabosti
Kak mužikaši mlade na vjenčanje
Ostvar pridelame sami.

Majčica velikodušne čaka.

Bela flaka na drogu

*L*idem na balkon
obešena flaka beli se
kak se zmed oblakov beli nebe
dežddevni vetri šinfaju staru mlaku

Ciferšlus pohaban
kmica z brega
preoblečena vu mrzli zrak

Vetri mlatiju po obešene bele flake
proščenari su vu Tebi.
skup z nami
kak i bela flaka na drogu.

Neoskvrnjena

*Z*abigmeral
nacentrelal
podlekel
prekoračil
nahitil

Ajfung prnjki visiju
rijekla handra šišak
vu vrpe kamenja
raziđeni zidi
iza oblaka čučí svetlost
Ti na kamene
z rožami obložena
Neoskvrnjena.

Vreme se pohamile

Vu kapelice polden zvoni
na bregu
sedečki naklučen
lakti na koleni
čele vu ruka

Vu mirnem cajtu
celi žitek prepeljal sem čez glavu
Angel gosponuv z menom

Napuhale se i nacurele
namlatile z saduvjem
parluš odnesel širem
vu druge kraje
i furt traje
i furt traje.

Patrona za srečne pelanje

*S*vetla nas peljaju
mrak curi
bankina vu duši
vuz cestu nestašna deca

Tebe cajt leknuł je
ponizne vu sercu pokleknul
koga vrazil-jeknuł

Z talamusa zišla Patrona nebeska
milosti pona
za srečne pelanje
k obavlenuom zadatku
z sebum i tebum
donesti radost k družine

Skupa vu tebi popevka
i cvetje tera cnete vu gruntuanju
našem.

Nepozableno cvetje

*V*saki cvetek
kak i vsaka popevka
ima svoj početak i svoj konec.

Konci dejnašne ljubavi trgaju se
hiščeju se
prebiraju se
cvetje mej sobom zaklinja se
vu ljubav od zavezivanja do kraja
vu tem zaklinanju
zgine Božja prisega
prirodnog konca.

Mi sme ftrgnjeni konci našega cvetja
procveli vu cajtu
mi putujeme z cveteki
ki nesu dočakali prirodnoga konca.

Ftrgnjeni na križu
z cvetjem nakindžani
putujeme k svojemu cvetju.

Stijen goreči

*T*voje milostive oke
Pelja me vu slatkoču žitka
čerlene rože naj cveteju
kap po kap žitki idu z nami
obilje žitka.

Krv se rascvela
čez prohodne žile
čez glatke i čiste stijenke
svetleči žižki vu mraku
mati vu stijen gureči gledí.
Naša Mati.

Kalvarijski breg drži našu žmefkoču
postaje nojsime vu sebi
travčice se mecaju
listeki cunčeju se.

Žitek
ti imaš navek pred očimami
za me čisle prebiraš
vu stijen gledíš
vu stijen gureči gledíš.
Naša Mati.

Vali se valaju

*V*ali se valaju
vetri se pojaju
morske struje struiju
oblaki zemlu obhajaju

Stari oko milosti pone opajaju
Sveti Ilija vozi kučiju
stvorenja premeščaju se
z kraja vu kraj

Mi prizublavame
priplavame
sorterame
stvaranja i dogovaranja
su nam otprta
kak nam je i Tvoje svetle otprte
na trdem tlu.

Poseduvati vupanje

Lepe je imeti segurnost

Lepe je živeti da se vu nekoga vupaš
Gda imaš Tega komu se moreš potožiti
Tega komu moreš vse tenje pripovedati
Tega komu nije žmefke vse spovedi prijeti
Tega ki za pokoru gladi z molitvenem perem

Poseduvati Tega ki je lejk vu betege

Gda imaš Tega ki vu naš žitek sebe vudela
Imeti takvoga sprevodnika ki nas po zemle pela
Za naše prenašanje žitka z kolena na kolene
Vu tem vupanju prehajame po zemle

Kak je lepe imeti vupanje.

Melini meleju

*K*ak je lepe nadeluvati Mir
savesti dati do znanja
drbnuti osečaj
da sme svoji
da sme stvorenja

Skupa dišeme isti zrak
v sake meste ne vidi Tvoj dah
obitavaš, zalevaš, dišeš, sušiš
Tvoji proračuni su detaljni i točni

Melini meleju
Detinstve zbira pot
negdo vu žleb , negdo vu kole
negdo vu grot

Melini meleju
Nadeluvatelov mir.

Spomenek žitka

*N*ova steza mej stare hraste
pluča pehal veter
dekle na klupa imele
šestinske ambrele.
Hitale su se reči
budna zvona čkomela
cunj kale čisle oko vrata
vulica puna starih zanata
vu najzanatovanijem gradu srejne Evrope

Fletni cajti z kušleci na klupa sedeli
zavetovali svoje spomenke
vu stezu
vu kamenita vrata
vu prostranstva nebeska.

Z katedrale Uznesenja Blažene Djevice
oglasila zvona
vrapci su se po nakli razleteli.
Golubi otprhali mej nebeske obloke.
stari hrasti
su svedočanstva
Steza me pelja vu fondument
gde me cicaju vodene žile
mej spomenke žitka.

Podragane hridine

Val zaplusne, zabuši
Oblejane hridine
Cajt za cajtem bučka
Zdena bura čez pečinje fučka
Vulkani zbudiju zvire z glibine morske
Valaju se vetri gorski
Pluskaju se morja
Gotaju bogčiju
Rapave kamenje z vode strši
Val se z valem mele
Žiški glodaju posolene kamenje
Po doge razidene obale
Voda pluska
Babe tropaju z flakom po koritu
Gda na poteku robu pereju
Nasad privinul zemlu pri kraju
Žitek zginul
Po zemlenom podu
Sonce greje furt
Oblučje zemljane zakriva
Kak se bu voda vumirila
Gda se vetri ne vumiriju?

Podragani sme Gospone vu Tvoje reči

Proščenari

*Z*a vse proščenare na potu
za vse stare i nove
za vse svoje

za vse živuče
za vse pokojne
zo sveh stran dohajajuče

zgotovlenu molitvu
znovič započinjem.

Lampaš

*R*astepene
rasipane
posipane
pokošene
posušene
pobirane
prizublavame
žitek živime
luvime
prispravlame

Žiške svetleče
kukce nočne svetleče
puspravlame vu Lampaš

Lampaš Tvoj svetleči
Bože!

Kak nam Bogek da

*P*obediti sam sebe
Poštene živeti
Biti jak, jakši, još jakši.

Pobediti samoga sebe
Biti najjakši
Lampica svetlečega žiška vu nami pišči:
Poverenje, razum
Svetle.

Naš Gospun daje
Dobrem i zločestem jednak.

Zname kaj na tišči i
Gdo kaj taji.

Ti znaš
Kaj oni ne znaju
Močen siromak.
Pak te hiščeju
Poradi čega si takov:
Kak nam Bogek lepi žitek je dal.

Zahvalna steza

*M*am z dvorišča mej prigorske brege
Posložena drva iza škegnja
Velvaju toplinu.

Kukuriza počela dobivati vitice
Bažul kolenc
Črlene, bele i plave cveteke
Kak i naše misli obojane.

Dihalin podiši
Vu vsake biljke aromu dišeću vuseti
Gruntanje nije tkanje života
Odgovornost djela trjeba prijeti.

Večernja popevka šcuricuv nagovješča
Grojzdje počele zreleti
Sliva oslača z modre vu plavu boju
Zozrjeva žmahnu slatkoču.

Steza me popelala mej letinu Božju, med lucke trude.
Gruntanje celog leta približile se na korak
Zahvale, preobraženja Gospodinovog
Vuznesenje Blažene Device.

Vu tem okružju priroda Božja
Zagledela datum vu mesecu.

Zahvalni spomen za den ljubavi
Opet vsakoletna draga poseta
K velike marijanske meše.

Razdragani cajti

*P*odenul noge
podal ruku
pustil dragost i smešek
Ona skrita ostala
vu sercu

Vani
zdeni veter puše
blagi lahorek gledí naše žalosne duše
razdragani smešek
vu meni
Ona.
Majčica.

Draguolne sebedarje

*P*otrebuvame
gorušičine zrne vu sebe pustiti
vu naš gartlic sadnicu zasaditi
vu naš ružičasti šari nasad
duha vdehnuti

Denes me trefile
zakaj sebe dal na dreve

Jastreb spod obločja študera
vu zdenom tlu jajce
voloharice zašle mej korenje

Gospone Ti si pelda
Gospone ti si draguolna ljubav

